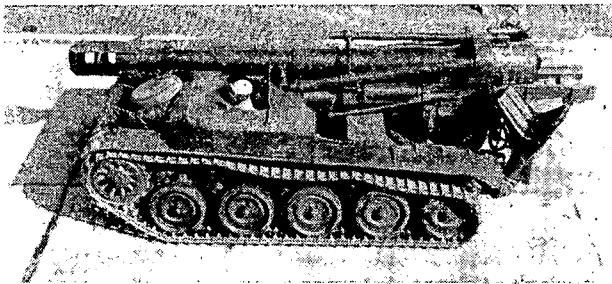

חידושי נשק ועבירה

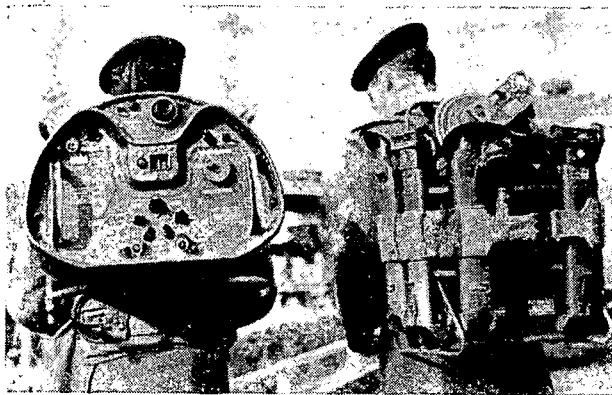
גוף קטן - אגרוף גדול

אחד ההשגים הבולטים באותה מערכת חימוש של צבא צרפת שהוצגה בפני משקיפים בתמרונים הסתיו 1962 היה תותח בן 155 מ"מ — שהורכב על גבי מערכת הנהלים והמנוע של הטנק הקל AMX 13. התוצאה — הבולטת לכל עין — היא: חסכון ממשידהים בגודלם של הרכב וה"כ"ן — לעומת גודלו ויכולתו (כולל טווח) של כלי הירי, ועצמת פגיו. ברור, שאחת הבעיות העיקריות עליה צריכים היו להתגבר מתכנניו ומיצריו היתה בעיית ספיגת הרעיוע — בין ע"י בלמי-הלוח ובין ע"י סידורים מורכבים בחלקו האחורי של הכלי.

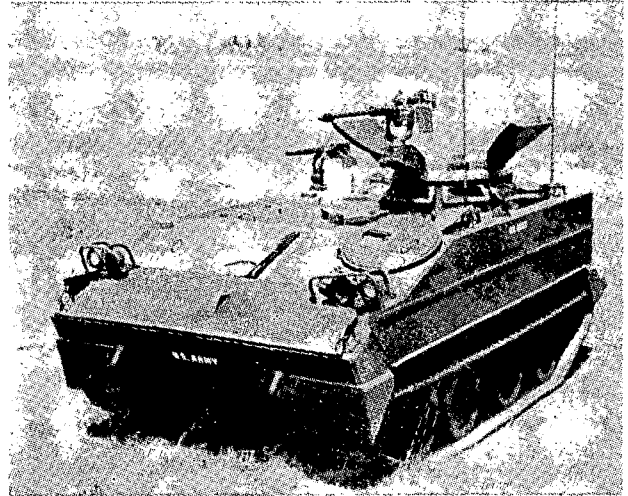
אחת מתכונותיו העיקריות — בצד ניידותו — היא נמיכות מבנהו. בתצולם — נושא הרכב תותח בן 155 מ"מ; אך שילדתו ערוכה באופן המאפשר לה לשאת, לצורך תנועה בשטחים מכל הסוגים וירי, אף הוביצר בן 155 מ"מ. הרי שכאן לפנינו ארטיילריה בינונית אשר במישורת עולה על כל מה שהיה מקובל אף לגבי ארטיילריה קלה. לעומת גורם-היתרון האחד החסר כאן — השריון — משולבים בכלי זה חמשה גורמי-יתרון אחרים: טווח, עצמת-פגיו, נמיכות מבנה, נוחות-הסוואה, ניידות.

מכ"מ נישא-על-גב

במהלך תמרונים הסתיו של צבא-צרפת — שהיו מורכבים משלושה תרגילי-עוצבות עיקריים ונמשכו כל חודש אוקטובר — ניתנה לנספחים-הצבאיים של המדינות השונות הזדמנות לעמוד על רמת חימושם וציודם הנוכחית של הגייסות הצרפתיים. בין החידושים השונים — ברוב, בכלי-נשק, באבזרי-עזר שונים — בלטו אחדים ממכשירי-המכ"מ החדשים. שפותחו בשנים האחרונות לצרכיו של צבא-צרפת, מהם ארטיילריים, נ"מ ועוד. מבחינת השגת ניידות בתנאי חזית, שתאפשר לשלב את המכ"מ ביעילות במערכי "יחידות" רגלים — עורר ענין מיוחד המכ"מ לתצפית-בשדה-הקרב מדגם חדש (שכינויו — "ראזורה"), המורכב משני "גושים". כל אחד מ"גושים" אלה יכול אדם לשאת על גבו. הכלי, לאחר שמציבים אותו, מאפשר תצפית יעילה, בכל הכיוונים, למרחק של 5 ק"מ.

כלי-זחלי משורין - במקום גיפ-הסיוור

ביחידות השריון-הקל (שבמידה רבה הן יחידות-סיוור) של צבא ארה"ב שימשו עד כה הגיפים כרכב של מפקדה-המחלקה וכיחות-הסיירים. מעתה יבוא במקומם רכב-סיוור אחר, קל אף הוא, ויחד עם זאת — זחלי ומשורין. זהו, רכב-הפיקוד והסיוור המשורין T-114 (אשר כנראה פותח על בסיס שלדתו של הנגמ"ש האמריקני קלי-המשקל M-113 — והמכונה אף הוא, "נגמ"ש"). כתוצאה, יהיו סירי-השריון מובטחים יותר בפני אש נשק-קל וריסיסי פגזים — וכן יתאפשר להם לסייר יסודית יותר והרחק יותר באזורים הקדמיים. תודות לזחליו, יעבור הרכב אף במקומות בהם יתקשה הגיפ לעבור. יכולתו לנוע במים אף בה מצויה התקדמות רבה לעומת היכולת המוגבלת להצית נחלים (בתנועה ע"פני תחתיתם) שישנה לגיפ. חימוש — מקלע כבד בן 0.5 אינץ' ומקלע בן 7.62 ס"מ. מבנה הרכב מאפשר לו לקלוט בתוכו ציוד-תקשורת חדיש ביותר.

הטרנויסטור - בשירות-צבאי

כבר סופר בעתונות על תפקיד הטרנויסטורים — "התנודפות" של מרד-הגנרלים ב"אלג'יריה באפריל 1961, כשחיילי שירות-החובה הצרפתיים יכלו לשמוע באמצעותם את קריאות תיה ופקודותיה של ה"ממשלה שבפרו". אך נועד לטרנויסטור ב"מינו גם תפקיד צבאי ישיר ו"תקין" הרבה יותר. אחת הראיות ל-

כך — מכשיר-האלחוט הנישא-על-גב האמריקני החדש (AN/TRC-77), שכן, בהיותו מבוסס בשלמותו על טרנויסטורים, שוקל הוא רק 12 ק"ג. וניתן להפעילו תוך דקות מעטות. הוא שועל בכוח סוללה, מותאם לשיר מוש בתנאי-שדה קשים; והאנטנה שלו — חוט ארוך, תקופת "בחנייה-שדה" שלו מתקרבת עתה לסיומה, ובקרוב יוכנס ליחידות.